

A ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ TÖRVÉNYTÁRA

**Kiegészítette a
Romániai Református Egyház Zsinata
2021-ben és 2023-ban**

Kiadja az Erdélyi Református Egyházkerület
Kolozsvár, 2018

ELŐSZÓ

*Azonban minden illendően és
rendben történjék. (1Kor 14,40)*

Pál apostol a Korinthusi gyülekezetnek írott levelében a gyülekezeti istentisztelettel elvárásként, kiterjesztő módon az Anyaszentegyház egész élete számára, kritériumként határozza meg a „jó rendet”. Hiába vannak kedvező adottságok vagy ígéretes előfeltételek, a „jó rend” híján tönkremennek, elértéktelenednek és haszontalanná válnak a legszentebb dolgok is. „Jó rend” nélkül mind a magán-, mind pedig a közélet elrendetlenedik, más szóval kaotizálódik. Ha a közéletben, a társadalmi életben, a világban igényként fogalmazódik meg a „jó rend”, mennyivel inkább így kell lennie Krisztus egyházában.

A 2006-os jogszabálygyűjtemény kiadása óta több mint 12 év telt el. Eközben számtalan kihívással kellett egyházunknak szembenéznie. A Zsinat folyamatosan figyelte az egyházi élet változásait, s ott ahol szükséges volt, új vagy módosított törvényeket dolgozott ki. Ezek a változtatások mindig megjelentek az Értesítő hasábjain, de elég nehéz ezeket egyenként megtalálni 12 év távlatában. Ezért döntöttünk úgy, hogy újból kiadjuk ezeket a jogszabályokat, rendeleteket az esedékes módosításokkal egyetemben. Csak remélni merem, hogy ezek a rendeletek és jogszabályok az egységet és az együtt haladást eredményezik. Hiszen a gyülekezeteink hasonlítanak a jól szervezett katonai alakulathoz, amely világosan tagolt, jól áttekinthető, ahol mindenkinek megvan a maga helye és feladata, ahol meg kell tanulni egymásra figyelni, egymáshoz igazodni, együtt indulni és mozdulni. Ahol mindenki kész engedelmessegre a felhangzó parancs iránt.

Kató Béla
püspök

A ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ ALKOTMÁNYA (STATÚTUM)

Jézus Krisztus Anyaszentegyházában
„mindenek ékesen és jó renddel legyenek”.
(1Kor 14,40)

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. §.

(1) A Romániai Református Egyház Jézus Krisztus szent, apostoli egyházának része. Az Egyház Krisztus teste. A teljes Szentírás alapján hitének kifejezőjéül a Nicea-konstantinápolyi Hitvallást, az Apostoli Hitvallást, a II. Helvét Hitvallást (1566) és a Heidelbergi Kátét (1563) fogadja el. A Romániai Református Egyház történeti fejlődése során a következő elnevezéseket használta: „Evangelico Reformata, vulgo Calviniana”, „Helvét Hitvallású Evangéliumi Református Egyház”, „Református Egyház” és „Cultul Reformat Calvin”.

(2) A Romániai Református Egyház hitvallásai alapelveinek azonosságánál fogva zsinati egységben van minden magyar nyelvű református egyházzal, hitbeli, lelki és szeretetközösséget alkot a világ minden református egyházával. Az egyetemes keresztyén anyaszentegyház közösségében ökumenikus kapcsolatok fenntartására törekszik.

2. §.

A Romániai Református Egyház feladata Isten Igéjének a Szentírással és elfogadott hitvallásaival egyező hirdetése, a sákramentumok (keresztség, úrvacsora) kiszolgáltatása, az egyházfegyelem, a keresztyén nevelés, a miszió és a keresztyén szolgáló szeretet gyakorlása a református hívek hitbeli egységének és békéjének megőrzése érdekében.

3. §.

A Romániai Református Egyház tagjai mindazok, akik részesültek a keresztségben, reformátusoknak vallják magukat egyházi és világi hatóságok előtt, valamelyik református egyházközségnek nyilvántartott tagjai – éljenek bárhol a világon –, és elfogadják a református egyház hitvallásait és törvényeit.

4. §.

(1) A Romániai Református Egyház istentiszteleti és belső ügyviteli nyelve a magyar nyelv.

(2) A pénzügyi-könyvelési nyilvántartás a felekezetek vallásszabadságáról és általános rendjéről szóló 489/2006-os törvény szerint történik.

5. §.

(1) A Romániai Református Egyház tiszteletben tartja Románia alkotmányát és törvényeit.

(2) A Romániai Református Egyház szervezetében, jogszabályalkotásában, kormányzatában, ellenőrzési és belső fegyelmezési munkájában önálló és független. Autonómiáját Románia alkotmánya szavatolja.

II. fejezet

Szervezeti felépítés

6. §.

(1) A Romániai Református Egyház egyházközségekből áll.

(2) Az egyházközség az egyház tagjainak egy meghatározott területen az istentisztelet gyakorlásának és a keresztyén élet hitvallásainak megfelelő folytatása végett az egyházi jogszabályok szerint szervezett gyülekezete.

(3) Az egyházi kormányzás, rendtartás, felügyelet és fegyelmezés céljából több egyházközség egyházmegyét, több egyházmegye egyházkerületet alkot, az egyházkerületek alkotják a Romániai Református Egyházat.

(4) A Romániai Református Egyház, annak egyházközségei, egyházmegyéi és egyházkerületei önkormányzati joggal rendelkező jogi személyek.

(5) Egyházközségek létrehozása egy meghatározott közigazgatási területen élő református hívek kifejezett akaratából, a felsőbb egyházi testületek jóváhagyásával történik. Az egyházközség megszűnik, az egyházközségi közgyűlés határozatával és a felsőbb egyházi hatóságok jóváhagyásával, ha

feladata teljesítésére képtelenné válik. A megszüntetett egyházközség vagyona arra az egyházközségre száll, amelyhez a híveket beosztották.

(6) Az egyházmegyék létrehozása, megszüntetése vagy határainak módosítása az Egyházkerületi Közgyűlés, az egyházkerületek esetében a Zsinat hatáskörébe tartozik.

III. fejezet

Kormányzati és ellenőrző testületek

7. §.

(1) A Romániai Református Egyház a Szentírás és hitvallásai alapján minden szinten a zsinatpresbiteri kormányzati elvek szerint, a hívek által választott testületek által kormányozza magát.

(2) Az egyházközség kormányzó testületei az Egyházközségi Közgyűlés és a presbitérium. Mindkét testület elnöke a lelkipásztor és a főgondnok, illetve a gondnok. Az Egyházközségi Közgyűlést az egyházközség azon felnőtt tagjai alkotják, akik a folyó évre kifizették a rendszeres egyházfenntartói járulékot. A presbitérium tagjait az Egyházközségi Közgyűlés választja, számuk megállapítása az egyházközség lélekszáma függvényében történik, 4–36 között. Az Egyházközségi Közgyűlés és a presbitérium határozatait a jelenlevők szavazatainak többségével hozza. Az Egyházközségi Közgyűlés feladatait a Romániai Református Egyház belső törvényei szabályozzák.

(3) Az egyházmegye kormányzó és képviselő testületei az Egyházmegyei Közgyűlés és az Egyházmegyei Tanács. Mindkét testület elnöke az esperes és az egyházmegyei főgondnok. Az Egyházmegyei Közgyűlést az egyházközségek lelkészei és presbiteri képviselői alkotják. Az Egyházmegyei Tanács tagjait az Egyházmegyei Közgyűlés választja a lelkészek és presbiterek közül. Számuk 6–10 paritásos alapon. Az Egyházmegyei Közgyűlés és az Egyházmegyei Tanács érvényes határozatokat hoz a jelen levő tagok szavazatainak többségével. Az Egyházmegyei Közgyűlés feladatait a Romániai Református Egyház belső törvényei szabályozzák.

(4) Az egyházkerület kormányzó és képviselő testületei az Egyházkerületi Közgyűlés és az Igazgatótanács. Mindkét testület elnöke a püspök és az egyházkerületi (ügyvezető) főgondnok. Az Egyházkerületi Közgyűlést az esperesek, egyházmegyei főjegyzők, egyházmegyei főgondnokok és az egyházmegyék képviselői alkotják. Ez utóbbiakat a lelkészek és presbiterek kö-

zül választják paritásos alapon. Az Igazgatótanács tagjait az Egyházkerületi Közgyűlés választja, számukat az Egyházkerületi Közgyűlés állapítja meg. Az Egyházkerületi Közgyűlés és az Igazgatótanács érvényes határozatokat hoz a jelen levő tagok szavazatainak többségével. Az Egyházkerületi Közgyűlés feladatait a Romániai Református Egyház belső törvényei szabályozzák.

(5) Ezen testületek hatáskörükben szabályrendeleteket alkotnak, amelyek a közvetlen felettes testületeik jóváhagyását követően lépnek hatályba.

(6) A Romániai Református Egyház legfőbb törvényalkotó és képviselői testülete a Romániai Református Egyház Zsinata, a továbbiakban Zsinat, legfőbb végrehajtó testülete pedig a Zsinati Állandó Tanács. Mindkét testület elnöksége az egyházkerületek püspökeiből és főgondnokaiból (ügyvezető főgondnokából) áll. A Zsinatot az egyházkerületi közgyűlések által választott lelkészek és presbiterok alkotják, ezek számát a közgyűlések állapítják meg. A Zsinati Állandó Tanács tagjait a Zsinat választja. A Zsinat és a Zsinati Állandó Tanács érvényes határozatokat hoz a jelen levő tagok szavazatainak többségével.

(7) A Zsinat ülésszakonként maga választja lelkészi és presbiteri ülésvezető elnökeit, akik egyben a Zsinati Állandó Tanács ülésvezető elnökei is a megfelelő időszakban.

(8) A Romániai Református Egyház jogszabályait a Zsinat alkotja, hagyja jóvá és lépteti életbe. A Zsinat működését a Zsinati Állandó Tanács felügyelete alatt működő zsinati titkárság (konvent) biztosítja.

(9) A jogszabályok, szabályrendeletek és rendelkezések értelmezése, jogviták eldöntése a Zsinati Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. Az Alkotmánybíróság tagjait a Zsinat választja az erre vonatkozó szabályrendelet szerint.

(10) Az egyházi testületek, minden szinten, feladataik teljesítése érdekében szakbizottságokat hozhatnak létre.

(11) Az egyházközségnek az egyházmegye, az egyházmegyének az egyházkerület, az egyházkerületeknek a Zsinat a felügyeleti és fellebbezési hatósága.

IV. fejezet

Az egyház tisztségviselői

8. §.

(1) A Romániai Református Egyházban a következő alaptisztségek vannak: lelkipásztor, presbiter, diakónus. A tisztségek egyenrangúak.

(2) A lelkipásztorok a Romániai Református Egyház által elismert felsőfokú tanintézetekben szereznek képzést. A lelkipásztorokat az Egyházközségi Közgyűlés választja. Alkalmazásuk és munkaviszonyuk megszűnése az egyház jogszabályaival és a munkatörvénykönyvvvel összhangban történik. A lelkipásztor tevékenységének felfüggesztése (kivéve a fegyelmi vizsgálat idejére történő ideiglenes felfüggesztést), a lelkipásztor áthelyezése, szolgálattól való végleges eltávolítása csak fegyelmi úton történhet, az egyház fegyelmi szabályzata szerint. A lelkipásztori szolgálattól véglegesen eltávolított személy a Romániai Református Egyházban lelkipásztori szolgálatot nem végezhet, ha mégis megteszi, ez büntetőjogi eljárást von maga után.

(3) A presbitereket és diakónusokat az Egyházközségi Közgyűlés választja az egyházközség arra érdemes, választhatósági jogú tagjai közül. Az egyházközségi főgondnokot (gondnokot) a presbitérium választja a presbiterek közül.

(4) Az egyházmegye képviselői: az esperes, egyházmegyei főgondnok, egyházmegyei főjegyző és egyházmegyei gondnok, akiket az Egyházmegyei Közgyűlés választ.

(5) Az egyházkerület képviselői: a püspök, egyházkerületi főgondnok és a püspökhelyettes, akiket az Egyházkerületi Közgyűlés választ.

(6) A megválasztottak megbízatása 6 éves időtartamra szól, és újraválaszthatók, kivéve az egyházközségi főgondnokot és gondnokot, akiket a presbitérium 3 évre választ a presbiterek közül. Ezek a megbízatásuk lejártával újraválaszthatók. Az esperes, az egyházmegyei főgondnok és gondnok, a püspök és az egyházkerületi főgondnokok, valamint a zsinati ülésvezető elnökök 6 éves megbízatásuk lejártá után csak egyszer választhatók újra abban a testületben, amelyben végezték tevékenységüket.

(7) Ha az egyházi tisztség betöltésénél a hivatali rangidősséget számításba vesszük, akkor ezen az illető tisztség viselésének időtartama értendő. A hivatali rangidősséghez kötött tisztségek betöltését vagy átruházását a Romániai Református Egyház belső törvényei szabályozzák.

(8) A Romániai Református Egyház minden önkormányzati joggal rendelkező testülete feladatai teljesítésére tisztviselőket (kántorokat, könyvelőket, titkárokat, jogtanácsosokat, gondozókat stb.) alkalmazhat.

(9) Az egyháznak egyetlen tagja sem vehet részt sem mint tisztségviselő, sem mint valamely egyházi testület tagja, olyan ügyre vonatkozó intézkedésben, tárgyalásban vagy határozathozatalban, amelyben ő maga, házastársa, egyenes ági vagy oldalági rokona IV. fokig, sógora vagy sógornője érdeke sem pedig olyan ügyekben, amelyekben, mint valamelyik fél törvényes képviselője, meghatalmazottja járt el.

(10) Ha a Romániai Református Egyház tagjai mint hívek tisztségviselők, tisztviselők vagy bizonyos feladatok végzésére megbízott meghatalmazottak szándékosan vagy gondatlanul anyagi kárt okoznak az egyháznak, ezért anyagi, fegyelmi, polgári és büntetőjogi felelősséggel tartoznak.

V. fejezet

Az egyház intézményei

9. §.

(1) A Romániai Református Egyház és önkormányzati joggal rendelkező testületei feladataik teljesítésére létrehozhatnak:

- a) tanintézeteket: egyetemi fokú teológiai intézetet, vallásstanár-, diakónus-, kántorképző fakultásokkal működő egyetemet; más szakokat és képzést magukba foglaló fakultásokat, középiskolákat, szakiskolákat, elemi és általános iskolákat, óvodákat és mindezek számára bentlakásokat és kollégiumokat. E tanintézetek a Zsinat által kidolgozott és jóváhagyott szabályzatok szerint működnek a megfelelő állami törvényekkel összhangban;
- b) szeretetintézményeket: betegeket, időseket, árvákat, utcagyermeket, fogyatékosokat gondozó intézeteket, kórházakat és más különleges karitatív intézményeket;
- c) alapítványokat, egyesületeket: könyv- és folyóirat-kiadót, rádió- és tv-adókat és műsorokat;
- d) szövetségeket, értekezleteket, szakmai kollégiumokat;
- e) nyugdíjintézetet és önszegélyező pénztárt, amely a Zsinat által jóváhagyott szabályrendelet alapján működik.

(2) A b–d) pontokban felsorolt intézmények szabályzatát az illetékes egyházi hatóságok hagyják jóvá.

(3) Az egyház feladatának teljesítésére létesült valamennyi intézmény működése összhangban van a vallás szabad gyakorlásának jogával, az egyház Krisztustól nyert szolgálatának eszközei, s mint ilyenek, az egyházi hatóságok igazgatása, kormányzata és felügyelete alatt állnak.

VI. fejezet

Az anyagi alapok

10. §.

(1) Szolgálatát betöltéséhez a Romániai Református Egyház a szükséges anyagi javakat az egyháztagok rendszeres hozzájárulásából, adományokból, állami támogatásokból, segélyekből, bérjövödelméből, alapítványi, gazdasági, kereskedelmi és egyéb jövedelmekből nyeri.

(2) A Romániai Református Egyház, az egyházkerületek, valamint ezek önkormányzati joggal rendelkező testületei, intézményei, egyházi célokat szolgáló gazdasági egységeket, pénzügyi és más alapokat létesíthetnek, fogadhatnak el és működtethetnek. Ezek működéséről külön belső jogszabály rendelkezik.

(3) Az egyház által az állam törvényeinek figyelembevételével létesített vagy elismert valamennyi intézmény, tanintézet, egyesület, értekezlet, szövetség, alakulat, alapítvány az egyház önkormányzati testületeinek igazgatása, kormányzata és felügyelete alatt áll, amihez az államtól adókedvezményt és anyagi támogatást igényel.

VII. fejezet

Az egyházfegyelem

11. §.

(1) A fegyelmi esetek elbírálása az egyházközségi, egyházmegyei, egyházkerületi fegyelmi bizottságok, valamint a Romániai Református Egyház Zsinata Fegyelmi Bizottságának hatáskörébe tartozik. A fegyelmi bizottságokat a megfelelő szintű közgyűlések, illetve a Zsinat ülése választják meg. E bizottságok ülésekben végzik tevékenységüket az összes tagok jelenlétében a fegyelmi szabályzatnak megfelelően.

(2) Az egyház összes tagjait, tisztségviselőit, tisztviselőit és alkalmazottait érintő fegyelmi ügyek az egyházi fegyelmi bizottságok hatáskörébe tartoznak

(3) Az egyházi fegyelmezés kétszintű, minden fegyelmi határozat a közvetlen felettes fegyelmi bizottságnál megfellebbezhető, amelynek döntése végleges és visszavonhatatlan. Az a határozat, amely kimondja egy lelkipásztor végleges eltávolítását a lelkipásztori karból, a Zsinati Fegyelmi Bizottsághoz fellebbezhető. Minden fegyelmi úton, jogerős ítélettel elmarasztalt személy jogorvoslatért polgári bírósághoz fordulhat. Az egyházi fegyelmezés és fegyelmezési eljárás alkalmazásáról a Romániai Református Egyház fegyelmi szabályzata rendelkezik.

VIII. fejezet

Az alkotmányos védelem

12. §.

(1) A Romániai Református Egyház a jelen Statútummal összhangban, a Zsinat által alkotott jogszabályok és más egyházi testületek révén alkotott szabályrendeletekkel, rendelkezésekkel önállóan kormányozza magát. Feladata, Isten szolgálatának teljesítésében elvárja az állami hatóságok és testületek segítségét és védelmét:

- a) a vallásszabadság, a sajtószabadság, valamint az egyház szabad szervezkedésére és működésére vonatkozó autonómiája alkalmazásában és biztosításában;
- b) az istentiszteletek zavartalan és szabad tartásában, valamint az istentiszteleteken szolgálatot teljesítők és résztvevők védelmében;
- c) a korábban tulajdonában lévő intézményeinek, anyagi, szellemi javainak visszaszerzésére való igyekezetében, valamint a volt totalitárius rendszer által okozott sérelmek jogorvoslását célzó intézkedéseiben;
- d) az egyháztagok vallásos meggyőződése miatti üldöztetése, vagy meggyőződésük ellenére más vallásos közösség szertartásain való részvételre kényszerítése esetén.

(2) A fenti alkotmányos védelmek vagy nemzetközi szerződésekben előírt kötelezettségekben foglaltak biztosításának elmulasztása esetén az összes hazai törvény adta lehetőségek kimerítése után indokolt esetben az egyház igénybe veheti ökumenikus és más nemzetközi szervezetek segítségét.

13. §.

A Romániai Református Egyház országos központi vezető és képviselői testülete a Zsinat, székhelye Kolozsvár, I. C. Brătianu u. 51–53. szám.

IX. fejezet

Záró rendelkezések

14. §.

Jelen alapjogszabály megváltoztatása vagy módosítása a Zsinat általános, kétharmados többségének határozatával történik.

15. §.

Jelen Statútumot 2007. december 5-én elfogadta a Romániai Református Egyház Zsinata 2007. február 12-én megnyitott I. ülészakának 2. ülésén, életbe lép 30 nappal a közzététele után. A jelen Statútum életbelépésének időpontjában a Romániai Református Egyház Statútuma, melyet a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlésének elnöksége hagyott jóvá az 1949. június 1-én kelt 591. sz. dekrétummal, érvényét veszti.

Jóváhagyta Románia kormánya 2008. február 20-án 186. sz. határozatával.

16. §.

Jelen jogszabálynak a Zsinat által jóváhagyott szövegét Románia kormánya 2008. február 20-án, a 186. szám alatt hozott határozatával jóváhagyta. Közzétételének időpontjától a 2006. július 1-jén hatályba lépett alkotmány érvényét veszti.

Elfogadta a Romániai Református Egyház 2007. február 12-én Kolozsváron megnyílt Zsinata 1. ülészakának 2. ülésén.

Kelt, Kolozsváron 2008. április 8-án.

Dr. Pap Géza
püspök

Tonk István
főgondnok

Csúry István
elnök-helyettes püspök

Kovács Zoltán
elnök-főgondnok

STATUTUL BISERICII REFORMATE DIN ROMÂNIA

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Biserica Reformată din România face parte din Biserica Sfântă Apostolică a lui Isus Hristos. Biserica este trupul lui Hristos. În baza întregii Sfinte Scripturi, ca expresie a credinței sale, își însușește Crezul Niceo-Constantinopolitan, Crezul Apostolic, Confesiunea a doua Helvetică (1566) și Catehismul Heidelbergian (1563). Biserica Reformată din România, în evoluția sa istorică, a purtat următoarele denumiri: „Evangelico Reformată, vulgo Calviniana”, „Helvét Hitvallású Evangéliumi Református Egyház” (Biserica Evanghelică Reformată de Confesiune Helvetică), „Református Egyház” (Biserica Reformată) și Cultul Reformat Calvin.

(2) Biserica Reformată din România, prin identitatea principiilor de bază ale confesiunii sale, formează o unitate sinodală cu toate bisericile reformată de limbă maghiară, comunitate de credință, sufletească și de iubire cu toate bisericile reformată din lume. În comunitatea Sfintei Biserici creștine universale promovează relații ecumenice.

ART. 2

Menirea Bisericii Reformate din România este de a propovădui Cuvântul lui Dumnezeu în concordanță cu Sfânta Scriptură și confesiunile însușite, împărtășirea sacramentelor (botez, cuminicătură), exercitarea disciplinei bisericești, a educației creștine, a misiunii și diaconiei creștine, în vederea menținerii unității de credință și păcii în rândul credincioșilor bisericii reformată.

ART. 3

Membrii Bisericii Reformate din România sunt cei care au fost botezați, se consideră de religie reformată în fața autorităților bisericești și publice,

sunt membri înregistrați ai unei parohii reformatate – de oriunde din lume – și își însușesc confesiunile și legile bisericii reformatate.

ART. 4

(1) În Biserica Reformată din România limba folosită la serviciile divine și în administrația internă este limba maghiară.

(2) Evidența financiar-contabilă se ține conform *Legii nr. 489/2006* privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

ART. 5

(1) Biserica Reformată din România recunoaște și respectă Constituția și legile României.

(2) Biserica Reformată din România, în organizarea, legiferarea, guvernarea, supravegherea și în aplicarea disciplinei interne, este autonomă și independentă. Autonomia ei este garantată de Constituția României.

CAP. II

Structura organizatorică

ART. 6

(1) Biserica Reformată din România este constituită din comunități parohiale.

(2) Parohia este comunitatea organizată a membrilor bisericii de pe un teritoriu delimitat, în scopul asigurării serviciilor divine și a celorlalte activități religioase, conform legilor interne și confesiunilor însușite.

(3) În vederea guvernării, organizării, supravegherii, respectiv aplicării disciplinei, mai multe parohii formează protopopiate, mai multe protopopiate formează eparhii, iar eparhiile formează Biserica Reformată din România.

(4) Biserica Reformată din România, parohiile, protopopiatele și eparhiile ei sunt persoane juridice cu drept de autoguvernare.

(5) Înființarea parohiilor se face prin voința exprimată a credincioșilor reformați care trăiesc pe un teritoriu administrativ delimitat, cu aprobarea forurilor bisericești superioare. Parohiile se desființează în cazul în care nu își mai pot îndeplini scopul pentru care au fost înființate, prin hotărârea membrilor Adunării generale parohiale, cu aprobarea forurilor bisericești

superioare. Patrimoniul parohiei desființate va fi preluat de parohia la care credincioșii au fost repartizați.

(6) Înființarea, desființarea sau schimbarea delimitării teritoriale a protopopiatelor se face prin hotărârea Adunării generale eparhiale, iar cea a eparhiilor se face prin hotărârea Sinodului Bisericii Reformate din România.

CAP. III

Organele de guvernare și control

ART. 7

(1) Biserica Reformată din România este guvernată la toate nivelurile pe baza Sfintei Scripturi și a confesiunilor sale, conform principiilor sinodo-prezbiteriale, de către organe alese de enoriași.

(2) Organele de guvernare și de reprezentare ale parohiei sunt: Adunarea generală parohială și Consiliul parohial. Președinția ambelor organe este alcătuită din preot și primcurator (curator). Adunarea generală parohială este formată din membrii majori ai parohiei care și-au achitat contribuția permanentă pentru anul în curs. Membrii Consiliului parohial, prezbiterii sunt aleși de Adunarea generală parohială, numărul lor se stabilește în funcție de numărul enoriașilor din parohie, respectiv minimum 4 până la maximum 36. Adunarea generală parohială și Consiliul parohial iau hotărâri valabile cu majoritatea voturilor celor prezenți. Atribuțiile Adunării generale parohiale sunt reglementate de legile interne ale Bisericii Reformate din România.

(3) Organele de guvernare și de reprezentare ale protopopiatului sunt: Adunarea generală protopopială și Consiliul protopopial. Președinția ambelor organe este alcătuită din protopop și primcuratorul protopopial. Adunarea generală protopopială este formată din preoții și reprezentanții prezbiteriali ai parohiilor. Membrii Consiliului protopopial sunt aleși de Adunarea generală protopopială, în număr de 6 până la 10, în mod paritar, dintre preoți și prezbiteri. Adunarea generală protopopială și Consiliul protopopial iau hotărâri valabile cu majoritatea voturilor celor prezenți. Atribuțiile Adunării generale protopopiale sunt reglementate de legile interne ale Bisericii Reformate din România.

(4) Organele de guvernare și de reprezentare ale eparhiei sunt: Adunarea generală eparhială și Consiliul dirigent. Președinția ambelor organe este alcătuită din episcop și primcuratorul eparhial (primcuratorul executiv).

Adunarea generală eparhială este formată din protopopi, primnotari protopopiali (vicari), primcuratori protopopiali și din reprezentanții protopopiatelor aleși în mod paritar dintre preoți și prezbiteri. Membrii Consiliului dirigent eparhial sunt aleși de Adunarea generală eparhială, numărul lor fiind stabilit de Adunarea generală eparhială. Adunarea generală eparhială și Consiliul dirigent iau hotărâri valabile cu majoritatea voturilor celor prezenți. Atribuțiile Adunării generale eparhiale sunt reglementate de legile interne ale Bisericii Reformate din România.

(5) Regulamentele adoptate de aceste organe intră în vigoare după aprobarea lor de către organele ierarhic superioare.

(6) Organul suprem legislativ și de reprezentare al Bisericii Reformate din România este Sinodul Bisericii Reformate din România, denumit în continuare Sinodul, iar organul suprem executiv este Consiliul permanent al Sinodului. Președinția ambelor organe supreme este compusă din episcopii și primcuratorii (primcuratorul executiv) eparhiilor. Sinodul este alcătuit din preoți și prezbiteri aleși de adunările generale eparhiale, numărul lor fiind stabilit de adunări. Membrii Consiliului permanent sunt aleși de Sinod. Sinodul și Consiliul permanent iau hotărâri valabile cu majoritatea voturilor celor prezenți.

(7) Plenara Sinodului își alege președinții de ședință pentru ciclurile de plenară (un preot și un prezbiter). Aceștia sunt și președinții de ședință ai Consiliului permanent al Sinodului pe perioada respectivă.

(8) Legile Bisericii Reformate din România sunt adoptate, aprobate și implementate de Sinod. Funcționarea Sinodului este asigurată de secretariatul Sinodului (convent), care funcționează sub îndrumarea Consiliului permanent al Sinodului.

(9) Interpretarea legilor, regulamentelor, hotărârilor bisericești interne, precum și luarea deciziilor în litigii legislative țin de competența Curții Constituționale a Sinodului. Membrii acesteia sunt aleși de Sinod, conform regulamentului de funcționare al Sinodului.

(10) În scopul îndeplinirii atribuțiilor, organele bisericești, la toate nivelurile, pot alcătui comisii de specialitate.

(11) Autoritățile de control și apel ale parohiilor sunt protopopiatele, cele ale protopopiatelor, eparhiile, iar autoritatea de control și apel a eparhiilor este Sinodul.

CAP. IV

Personalul bisericii

ART. 8

(1) În cadrul Bisericii Reformate din România există următoarele funcții de bază: preot, prezbiter, diacon (asistent social). Funcțiile sunt de același rang.

(2) Preoții sunt pregătiți în instituții de învățământ superior recunoscute de Biserica Reformată din România. Preoții sunt aleși de adunările generale parohiale. Angajarea acestora și concedierea lor au loc în conformitate cu legile bisericii și cu Codul muncii. Suspendarea activității preotului (cu excepția suspendării temporare în cazul investigațiilor disciplinare), transferul acestuia sau interzicerea definitivă de a practica această profesie este posibilă/posibil doar pe cale disciplinară, în conformitate cu regulamentul disciplinar bisericesc. Persoana căreia i s-a interzis practicarea profesiei de preot nu mai are dreptul de a sluji în cadrul Bisericii Reformate din România. Încălcarea acestei prevederi se sancționează potrivit legii penale.

(3) Prezbiterii și diaconii sunt aleși de Adunarea generală parohială din rândul enoriașilor cu drept de a fi aleși, demni de a îndeplini aceste funcții. Primcuratorul (curatorul) parohial este ales de Consiliul parohial din rândul prezbiterilor.

(4) Reprezentanții protopopiatului sunt: protopopul, primcuratorul protopopial, primnotarul protopopial (vicar) și curatorul protopopial. Aceștia sunt aleși de Adunarea generală protopopială.

(5) Reprezentanții eparhiei sunt: episcopul, primcuratorul eparhial și episcopul vicar, care este locțiitorul episcopului. Aceștia sunt aleși de Adunarea generală eparhială.

(6) Mandatul celor aleși este de 6 ani și pot fi realeși. Excepție fac primcuratorul și curatorul parohiei, care sunt aleși de către Consiliul parohial pe o perioadă de 3 ani. La expirarea mandatului, ei pot fi realeși. După expirarea mandatului de 6 ani, protopopul, primcuratorul protopopial, episcopul, primcuratorul eparhial, respectiv președinții de ședință ai Sinodului pot fi realeși pentru un mandat consecutiv doar o singură dată în cadrul acelui organ în care își desfășoară activitatea.

(7) Dacă pentru îndeplinirea unor funcții se ia în considerare vechimea în funcție, aceasta se va referi la durata vechimii în aceeași funcție. Exercitarea

sau transferarea funcțiilor legate de vechimea în funcție este reglementată de legile interne ale Bisericii Reformate din România.

(8) Toate organele cu drept de autogovernare ale Bisericii Reformate din România pot angaja funcționari (cantori, contabili, secretari, consilieri juridici, îngrijitori etc.), în vederea îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

(9) Niciun membru al bisericii – în calitate de funcționar sau în calitate de membru ales al unui organ bisericesc – nu poate participa la dezbateri, luări de măsuri și decizii în cazurile în care este interesat el personal sau soțul, soția, respectiv rudele în linie dreaptă ori colaterală până la gradul al IV-lea, cumnatul sau cumnata; nici în cazurile în care este ori a fost reprezentant legal sau mandatar al uneia dintre părți.

(10) Dacă membrii Bisericii Reformate din România, în calitate de enoriași sau în calitate de demnitari, funcționari ori mandatarî împuterniciți la îndeplinirea unor sarcini, comit cu intenție sau din neglijență fapte cauzatoare de prejudicii materiale bisericii, sunt răspunzători material, disciplinar, civil și penal.

CAP. V

Instituțiile bisericești

ART. 9

(1) Biserica Reformată din România și organele acesteia cu drept de autogovernare, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce le revin, pot înființa:

- a) instituții de învățământ: institut teologic de grad universitar, universitate cu facultăți pentru pregătirea profesorilor de religie, a diaconilor, cantorilor; facultăți cu alte profiluri și specializări; școli medii, școli profesionale, școli primare, școli generale și alte școli; grădinițe, respectiv cămine și colegii pentru acestea. Aceste instituții de învățământ funcționează conform regulamentelor elaborate și aprobate de Sinod și conform legislației de stat în domeniu;
- b) instituții de caritate: unități caritative și spitale pentru îngrijirea și tratamentul bolnavilor, persoanelor vârstnice, orfanilor, copiilor abandonati, a persoanelor cu dizabilități, precum și alte unități caritative speciale;
- c) fundații, asociații, edituri de cărți și reviste, emițătoare și emisiuni de radio și televiziune;

d) federații, conferințe, colegii profesionale;

e) casă de pensii și ajutor reciproc, care funcționează conform regulamentului aprobat de Sinod.

(2) Statutele instituțiilor enumerate la literele b–d) sunt aprobate de forurile bisericești competente.

(3) Funcționarea tuturor instituțiilor înființate în scopul îndeplinirii sarcinilor bisericii este în concordanță cu dreptul de liberă practică a credinței religioase. Ele sunt instrumentele primite de la Domnul Isus Hristos pentru slujirea Bisericii, care, ca atare, se supun guvernării, organizării și supravegherii forurilor bisericești competente.

CAP. VI

Baza materială

ART. 10

(1) Biserica Reformată din România asigură baza materială necesară îndeplinirii misiunii sale din contribuțiile permanente ale enoriașilor, din donații personale, subvenții de la stat, din ajutoare, chirii, venituri din activitatea unor fundații, a unor unități economice, comerciale și din alte venituri.

(2) Biserica Reformată din România, eparhiile, respectiv organele și instituțiile cu drept de autogovernare pot înființa sau primi spre administrare unități economice, comerciale, fonduri financiare sau alte fonduri, cu scopul subvenționării activităților bisericești. Funcționarea acestora este reglementată prin legi speciale interne.

(3) Toate instituțiile de învățământ, asociațiile, conferințele, federațiile, formațiunile, fundațiile înființate sau recunoscute de biserică, în conformitate cu legile statului, se află sub guvernarea, administrarea și supravegherea organelor de autogovernare ale bisericii, la care solicită facilități fiscale și sprijin financiar din partea statului.

CAP. VII

Disciplina bisericească

ART. 11

(1) Soluționarea cazurilor disciplinare este de competența comisiilor disciplinare parohiale, protopopiale, eparhiale, respectiv a Comisiei de disciplină a Sinodului Bisericii Reformate din România. Comisiile disciplinare

sunt alese de adunările generale la nivelurile corespunzătoare, respectiv de Plenara Sinodului. Aceste comisii își desfășoară activitatea în ședințe, cu prezența tuturor membrilor, conform regulamentului de disciplină.

(2) Cazurile disciplinare privind toți enoriașii, demnitarii, funcționarii și angajații bisericii revin în competența comisiilor disciplinare.

(3) Judecata bisericească este de două niveluri. Hotărârile instanței de fond pot fi atacate la comisiile disciplinare ierarhic superioare, a căror sentință este definitivă și irevocabilă. Hotărârea definitivă prin care s-a dispus excluderea unui preot din cler poate fi atacată cu recurs la Comisia de disciplină a Sinodului. Persoanele în cazul cărora s-a pronunțat sentință definitivă se pot adresa instanțelor civile de drept. Disciplina bisericească și procedura disciplinară se aplică conform regulamentului de disciplină al Bisericii Reformate din România.

CAP. VIII

Protecția constituțională

ART. 12

(1) Biserica Reformată din România se autoguvernează în conformitate cu prezentul statut, pe baza legilor adoptate de Sinod, a regulamentelor și dispozițiilor adoptate de celelalte organe bisericești. Pentru îndeplinirea menirii sale, a slujirii lui Dumnezeu, solicită ajutorul și protecția autorităților și organelor statului pentru:

- a) implementarea și garantarea libertății religioase, a libertății presei, a autonomiei bisericii de a se organiza și funcționa liber;
- b) garantarea desfășurării nestingherite și libere a serviciilor, slujbelor divine, precum și a protecției slujitorilor și participanților la acestea;
- c) sprijinirea eforturilor susținute în vederea retrocedării instituțiilor, a bunurilor materiale și spirituale, remedierea prejudiciilor suferite de biserică, cauzate de sistemul totalitar din trecut;
- d) protejarea enoriașilor persecutați din cauza convingerilor lor religioase sau dacă sunt obligați să participe la ceremonii religioase contrare convingerilor lor.

(2) În cazul neasigurării acestor protecții constituționale, legale sau a celor prevăzute în tratatele internaționale, după epuizarea tuturor posibilităților legale autohtone, Biserica Reformată din România își rezervă dreptul,

în cazuri motivate, de a se adresa și apela la ajutorul unor organizații ecumenice sau foruri internaționale.

ART. 13

Organul central de conducere și de reprezentare a Bisericii Reformate din România este Sinodul, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, str. I. C. Brătianu nr. 51–53.

CAP. IX

Dispoziții finale

Art. 14

Prezentul statut poate fi modificat sau completat cu o majoritate de două treimi din numărul voturilor exprimate de către membrii Sinodului.

Art. 15

Prezentul statut a fost adoptat la 5 decembrie 2007, în ședința a II-a din Sesiunea I a Sinodului Bisericii Reformate din România, deschisă la 12 februarie 2007 în Cluj-Napoca, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicare. La data intrării în vigoare a prezentului statut, Statutul Bisericii Reformate din România, aprobat de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române prin *Decretul nr. 591 din 1 iunie 1949*, se abrogă.

HOTĂRÂRE nr. 186 din 20 februarie 2008 privind recunoașterea Statutului Bisericii Reformate din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al *art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr. 489/2006*
privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, Guvernul
României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se recunoaște Statutul Bisericii Reformate din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă *Decretul nr. 591/1949* pentru aprobarea Statutului Bisericii Reformate din România, nepublicat, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 20 februarie 2008.
Nr. 186.

Megjelent a Hivatalos Közlöny (Monitorul Oficial) 2008. március 5-ei 171. számában.

ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ SZERVEZETÉRŐL ÉS KORMÁNYZÁSÁRÓL

2006. évi 1. jogszabály

(MÓDOSÍTOTT ÉS KIEGÉSZÍTETT JOGSZABÁLY)

ELSŐ RÉSZ AZ EGYHÁZKÖZSÉG

I. fejezet

Az egyházközségekről általában

1. §. Az egyházközség az egyház tagjainak egy meghatározott területen, az istentisztelet gyakorlása és a keresztyén élet hitvallásainknak megfelelő folytatása végett az egyházi jogszabályok szerint szervezett gyülekezete.

Az egyházközségek: anya-, missziói, társ-, leányegyházközségek és szórványok.

- a) anyaegyházközség az a gyülekezet, amely önállóan istentiszteleti helyet és állandó lelkeszi állást tart fenn;
- b) missziói egyházközség rendszerint több polgári községben és más vallásúak közt elszórtan élő egyháztagokból szervezett gyülekezet, amely közös lelkeszi állással, az egyházi közalap, az egyházmegye vagy az egyházkerület támogatásával működik;
- c) a társult egyházközség külön presbitériummal, istentiszteleti hellyel rendelkező, egyenrangú gyülekezetek szerveződése. Az érintett egyházközségek közös megegyezés alapján társulási szerződést kötnek. Híveik arányosan járulnak hozzá az egyház fenntartásához, egyenlő szolgáltatásban részesülnek, lelkipásztorukat közös presbiteri és közgyűlési határozattal, egyházközségi és egyházmegyei képviselőiket külön-külön választják; a társult egyházközségek megőrzik önálló jogi személyiségüket;

d) leányegyházközség az a gyülekezet, amely a lelkipásztori gondozást és a kormányzást illetően valamelyik szomszédos anyaegyházközséghez tartozik, de gyülekezeti feladatait és kötelességeit saját presbitériuma vezetése alatt teljesíti;

e) szórvány az a gyülekezet, amelyben a hívek kis lélekszáma miatt egyházközségi szervezet nem alakítható. A missziói egyházközségbe nem szervezett szórvány a területe szerint illetékes Egyházmegyei Közgyűlés javaslatára kijelölt anyaegyházközséghez tartozik a területe szerint illetékes egyházkerületi közgyűlés megerősítésével.

2. §. Ha valamely egyházközség lélekszáma 20 alá csökken, vagy anyagi elerőtlenedés miatt feladata teljesítésére képtelenné válik, külön egyházi szervezetének megszüntetéséről, illetve más egyházközséghez csatolásáról az illetékes Egyházmegyei Tanács dönt. Az erről rendelkező egyházmegyei határozatot végrehajtás előtt, jóváhagyás végett, az Egyházkerületi Igazgatótanács elé kell terjeszteni.

A szórvánnyá vált egyházközség ingatlan és ingó vagyona – a fennálló jogszabályok betartásával – azon egyházközség kezelésébe kerül, amelyhez a híveket beosztották. Ha az egyházközség feléled, vagyonát ismét rendelkezésre kell bocsátani. Kérésükre a szórványok leányegyházközségekké, a leányegyházközségek anyaegyházközségekké alakulhatnak. Ezt az Egyházmegyei Közgyűlés javaslatára az Egyházkerületi Közgyűlés hagyja jóvá.

A szórvány támogatását az anyaegyházközség köteles vállalni. Ha ez meghaladja teherbíró képességét, kérheti missziói egyházközséggé való alakítását.

Amennyiben a szórvány teljesen elnéptelenedett és feléléde kizárt, az anyaegyházközség presbitériuma rendelkezik a vagyon további használatáról az a) és b) pontok szerint.

a) Ha az anyaegyházközség presbitériuma – a fennálló jogszabályok betartásával – azt a határozatot hozza, hogy értékesíti az ingatlan egészét vagy annak bizonyos részét, a kapott összeg az alábbiak szerint osztódik:

- 50 % az illetékes anyaegyházközséget,
- 30 % az illetékes egyházmegyét,
- 20 % az egyházkerületet illeti.

Az összegek kizárólag beruházások támogatására fordíthatók.

- b) A teljesen elnéptelenedett szórvány ingóságairól az illetékes anyaegyházközség részletes leltárt nyújt be az Egyházmegyei Tanácsnak, amit az továbbít az Igazgatótanácsnak.

Az Igazgatótanács szakvéleményezés után a muzeális értékű tárgyakat az egyházkerületi múzeumban, a levéltári anyagot pedig az egyházkerületi levéltárban helyezi el. A nem muzeális értékű ingóságok, az egyházkerületi elnökség jóváhagyásával más, ezt igénylő gyülekezetnek adományozhatók vagy értékesíthetők. Értékesítés esetén az a) pont előírásait kell alkalmazni.

3. §. Egy egyházközség lélekszáma nem haladhatja meg a 4000-et. Az Egyházkerületi Közgyűlés határozata alapján a 4000 lelket meghaladó gyülekezetet ketté kell osztani.

Az egyházközség osztódását az Egyházmegyei Tanács javaslatára az Egyházkerületi Közgyűlés rendeli el, és az egyházmegye felügyeletével az egyházközség presbitériuma hajtja végre.

Az egyházkerületi határozatnak rendelkeznie kell az egyházközségi határok rögzítéséről, valamint az egyházközségi vagyon osztódásának módjáról, vagy a közös vagyon kezelésére és a közös intézmények igazgatására hivatott közös testület létesítéséről.

Az új gyülekezet templomának megépítéséig a meglévő templomot a két gyülekezet közösen használja.

Amennyiben egy egyházközség lélekszáma meghaladja a 2500-at, kötelező módon parókiális köröket és második lelkipásztori állást kell létesíteni.

Amennyiben egy egyházközség lélekszáma meghaladja az 1500-at, kötelező módon beosztott lelkipásztori állást kell létesíteni.

További lelkipásztori állásokat hozhat létre az egyházközség. Ebben az esetben az illetékes presbitériumnak vállalnia kell az újonnan létrehozandó állás fenntartását legkevesebb 10 évig. Igazolnia kell a lelkipásztor lakhatását és a besorolás szerinti fizetés biztosítását, valamint lelkipásztori díjlevelet kell készítenie. Az állást a hatályos jogszabály szerint azonnal be kell tölteni.

4. §. Az anya- és leányegyházközségek közigazgatási viszonyát és az abból származó jogokat és kötelezettségeket a közöttük létrejövő és az egyházmegye által jóváhagyott egyezség szabályozza. Szabályzat vagy egyezség hiányában bármelyik fél előterjesztésére az Egyházmegyei Tanács, illetőleg másodfokon az Igazgatótanács dönt.

Ennek megfelelően kell meghatározni azt is, hogy az anyaegyházközséget megillető szavazati jogban a leányegyházközség milyen módon részesül.

5. §. Az egyházközségek jelenlegi besorolása és egymáshoz való jogviszonya törvényes. Minden változtatás az illetékes presbitérium kezdeményezésére, az Egyházmegyei Közgyűlés javaslatára, az Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyásával történik.

6. §. Az újonnan alakuló egyházközség vagyónrészesedésre jogosult attól az egyházközségtől, amelyhez tagjai tartoztak.

A leányegyházközségeknek anyaegyházközségekké alakítása vagy más egyházközségekhez csatolása esetén felmerülő vagyoni kérdésekben az ezekre vonatkozó szerződés a mérvadó. Ennek hiányában a jogvitában az Egyházmegyei Tanács, fellebbezés esetén az Igazgatótanács dönt.

7. §. Az egyházközség az egyházi Kánonban megszabott módon kormányozza önmagát, s az egyházi felsőbb testületek megalakításában, a Kánonban meghatározott feladatok teljesítésével vesz részt.

Az Egyházmegyei Közgyűlésbe minden egyházközség annyi lelkészi és világi képviselőt küld, ahány önálló lelkészi állást tart fenn.

II. fejezet

Az egyháztagok egyházközségi illetősége

8. §. A Romániai Református Egyház tagságát az egyházalkotmány harmadik cikkelye szabályozza.

Románia területén minden református vallású lakos annak az egyházközségnek tagja, amely polgári lakóhelyén működik, ha pedig abban a polgári községben református egyház nincs, annak az egyházközségnek tagja, amelyikhez lakóhelye tartozik.

Ha egy polgári községben több egyházközség van, az egyháztagok a lakóhelyük szerinti egyházközséghez tartoznak.

Más keresztyén egyház megkeresztelt tagjai református egyháztagnak tekinthetők, ha szabályszerűen áttérnek, és a gyülekezet presbitériuma vagy annak képviselői előtt előző felkészítés után konfirmációi vallástételt és fogadalmat tesznek. Az így református egyháztaggá lett hívek 14 éven aluli gyermekei szintén egyháztaggá válnak, amennyiben a szülők a keresztség sákramentumában részesültek.

A nem keresztyének református egyháztaggá válnak, ha oktatásban részesülnek, és felveszik a felnőttkeresztséget. A felnőttkeresztség 14 éves életkor felett szolgáltatható ki.

A református egyháztagság megszűnik, amennyiben a nyilvántartott egyháztag szabályszerűen kitér, lemond, vagy őt fegyelmi határozat alapján kizárlják. A kitérés és az egyházunkba való áttérés írásos nyilatkozat alapján vagy a presbitériumi vizsgálatot követő határozata szerint történik.

9. §. Aki véglegesen más egyházközség területére költözik, az köteles előbbi egyházközségéből kijelentkezni, új egyházközségébe bejelentkezni. Hatheti helybenlakás után az új lakóhely szerint illetékes egyházközség tagjává lesz, és az önkéntes egyházi közterheket új lakóhelyén az odaköltözést követő legközelebbi évtől kezdve viseli.

10. §. Bármely egyháztag, aki a saját lakóhelye szerinti egyházközségén kívül más református egyházközségben is rendszeresen viseli az egyházi terheket, azok mindegyikében gyakorolhatja az egyháztagokat megillető jogokat, de választhatósági joga csak egy gyülekezetben van.

Az egyháztagok jogai és kötelességei

11. §. Egyházunk megkeresztelt tagjai kétéves konfirmációi előkészítő oktatás után legkorábban 14 évesen konfirmálnak. Konfirmált ifjaink úrvacsoravételre jogosultak.

12. §. Az egyháztagok jogai:

- a) egyházközségi választói és választhatósági jog minden olyan konfirmált és 18. évét betöltött egyháztagot megillet, aki az egyházi közteherviselésben részt vesz, kivéve, ha a Kánon a továbbiakban másképp nem rendelkezik;
- b) bármely egyházi szolgálat igénybevétele;
- c) az egyházi életben felmerülő sérelmek esetében az egyházi hatóságok védelmének igénybevétele.

Az egyháztagok kötelességei:

- d) erkölcsileg tiszta, az evangélium szellemétől áthatott, józan, mértékletes élet;
- e) a vasárnapok és ünnepnapok megtartása, nyilvános istentiszteleten való részvétel, az úrvacsorával való élés, kereszttelési, konfirmálási, esketési, temetési szolgálatok igénybevétele;
- f) a gyermekeik oktatásáról, vallásos neveléséről, neveltetéséről és konfirmáltatásáról való gondoskodás;
- g) a közterhek viselése;
- h) az egyházi törvények és rendeletek betartása;
- i) az egyházi szolgálatban való részvétel.

III. fejezet

Az egyházközség tisztségviselői és tisztségszolgálati

13. §. Az egyházközség tisztségszolgálati (nem alkalmazottak): az egyházközségi főgondnokok, gondnokok, presbíterek, egyházfők, presbitériumi jegyzők, szeretetmunkások és más megbízatással rendelkezők.

Az egyházközség tisztségviselői (alkalmazottak): lelképásztorok, vallásbírók, diakónusok, kántorok, harangozók, pénztárosok, könyvelők és más alkalmazottak.

A tisztségviselők közül tisztségszolgálati megbízatással is rendelkezhetnek a lelképásztorok és a gyülekezetépítő munkát végző más alkalmazottak.

14. §. Az egyházközségi tisztségviselők felelősek a felsőbb egyházi testületek hozzájuk utalt rendeleteinek, valamint a presbitérium és az Egyházközségi Közgyűlés határozatainak végrehajtásáért.

Minden egyházközségi tisztségszolgálati és tisztségviselő egyházi és vallási ügyekben egyedül egyházi hatóságától függ. Egyházi hatóságaival vagy egyháztagokkal szemben polgári hatósághoz vagy bírósághoz csak abban az esetben fordulhat, ha előzőleg már az ügyben az egyházi hatóság jogerősen döntött. Kivételt képeznek a közbűntények.

Az egyházközségi tisztségszolgálati tisztségük elfoglalásakor esküt tesznek az őket megválasztó közgyűlés előtt.

Akit ugyanarra a tisztségre választanak, amelyet addig is viselt, nem tesz újból esküt.

15. §. A 13. §-ban felsorolt egyházközségi tisztségviselők törvényes javadalmában részesülnek. Javadalmazásukat a presbitérium által szabályszerűen kiállított, az Egyházközségi Közgyűlés által elfogadott, egyházmegyei és egyházkerületi jóváhagyással ellátott díjlevélbe kell foglalni. A díjlevélben meghatározott javadalmat alábbi szállítani vagy megcsonkítani nem szabad. Kivételes esetekben ezek az Egyházkerületi Közgyűlés határozatával módosíthatók. A tisztségviselők alkalmazásukkor munkaszerződést kötnek az egyházközség presbitériumával. Az Igazgatótanács által jóváhagyott modell szerint a szerződésnek tartalmaznia kell a munkatörvénykönyv arra vonatkozó előírásait és az alkalmazó sajátos követelményeit. A szerződésben részletesen meg kell határozni az alkalmazott munkakörét és javadalmazását. A javadalommal rendelkező tisztségviselők évenkénti törvényes szabadságra jogosultak.

16. §. Az egyházközségnek jogában áll az egyházi Kánon keretei között egyéb egyházközségi tisztviselői állást létrehozni, melyet jóváhagyás végett minden esetben fel kell terjeszteni az Egyházmegyei Tanácshoz és intézkedés végett az Igazgatótanácshoz is.

17. §. Az egyházközségi tisztségekre, hacsak a Kánon külön képesítést nem kíván, meg lehet választani olyan egyháztagot, aki az egyháznak konfirmált tagja, a választók névjegyzékében szerepel, tiszta erkölcsű, józan életet él, és az egyház iránti buzgóságban példamutató.

A) A lelkipásztor

18. §. A lelkipásztor jogai és kötelességei:

a) Az egyház hivatalos liturgiája szerint végzi az istentiszteletet és az egyházi szolgálatokat. Felelős az istentiszteletek pontos és az egyház szabályainak mindenben megfelelő megtartásáért. Lelkipásztori szolgálatot az egyházközség területén csak a parókus lelkipásztortól nyert felhatalmazás vagy engedély alapján végezhet (parókusi jog) az, aki erre jogosult. Az egyházközség és tagjainak békéje érdekében az illetékes esperes ettől eltérő utasítást adhat, de ezt a lelkipásztorral a szolgálat megkezdése előtt írásban közölnie kell.

Saját egyházmegyéje területén az esperes, saját egyházkerülete területén a püspök, illetve törvényes helyetteseik bármikor tarthatnak istentiszteletet, vizitációk alkalmával pedig az általuk kijelölt, a vizsgálatban részt vevő lelkipásztorok is.

A lelkipásztornak Isten Igéjét az ó- és újszövetségi kanonikus könyvek alapján híven és buzgón kell hirdetnie, a bibliamagyarázatokra nagy gondot kell fordítania. Minden gyülekezetben hetente három vagy több igehirdetéses istentisztelet (vasárnap délelőtt, délután és egy hétköznapon), az anya-egyházközségekben gyülekezeti, presbiteri, nőszövetségi és ifjúsági bibliaórát is kell tartani.

A lelkipásztornak mind az igehirdetésben, mind tanításában, előadásában és nyilatkozataiban tiszteletben kell tartania egyházunk hitvallását. A lelkipásztornak igehirdetései és nyilatkozatai által ápolnia és erősítenie kell a krisztusi szeretetet, gondosan kerülnie kell a személyeskedést.

A sákramentumok kiszolgáltatását, vasárnapi és ünnepi alkalmi énekek kijelölését, a konfirmációt, az esketést, a temetést, a temetésen pásztori kötelességeit mindenben hitvallásunk szerint kell végeznie.

Nyilvános istentiszteletet csak az önálló lelkipásztorok, helyettes, beosztott és segédlelkészek, valamint lelkészjellegű egyének tarthatnak. Szószékbe engedhetők a hivatalos felhatalmazással kibocsátott legátusok és teológiai hallgatók is. Ők a lelkipásztor által kiválasztott és jóváhagyott, illetve hivatalos kiküldőjük által kijelölt és a lelkipásztor által láttamozott imákat és prédikációkat mondanak vagy olvasnak fel. A felsoroltakon kívül a templomi szószékbe istentisztelet végzése céljából mások nem bocsáthatók. Sákramentumokat kizárólag felszentelt, illetve erre felhatalmazott lelkipásztorok, lelkészjellegű egyének, beosztott lelkipásztorok és segédlelkészek szolgáltatnak ki. Istentiszteleti szolgálaton palástot csak önálló lelkipásztorok és beosztott lelkipásztorok, segédlelkészek, lelkészjellegű egyének viselhetnek.

A lelkipásztorok felelősséggel tartoznak mindazon prédikációkért, biblia-magyarázatokért, melyeket helyettük mások tartanak a templomban. Annak érdekében, hogy az istentiszteletet minden egyházközségben megtartsák, szükség esetén a vallásanár, kántor vagy egy, a lelkipásztor által kijelölt egyháztag olvassa fel az igehirdetést és imát az úrasztalától az általa vezetett istentisztelet keretében. Az istentisztelet rendszeres megtartásáért a lelkipásztor, illetve a helyi presbitérium a felelős.

b) Végzi az egyházközséghez tartozó hívek lelkigondozását. A gyermekek körében szervezi, végzi, illetve ellenőrzi a gyülekezeti és szükség esetén az iskolai vallásoktatást. A konfirmandusokat szabályszerűen előkészíti, általában gondoskodik az ifjúság hitbéli és erkölcsi nevelésének irányításáról. Gondoskodik az ifjúsági és felnőtt egyházi szövetségek létrehozásáról és azok hitvallásos jellegéről. Teljes buzgósággal arra törekszik, hogy a gyülekezetben béke és egyetértés legyen.

Az egyházközség családjait évente meglátogatja. Ha a gyülekezet nagysága miatt ezt nem tudja megtenni, akkor legalább 200 családot látogat meg a presbiterek bevonásával. A gyülekezet betegeit felkeresi, azok kérésére az úrvacsorát házuknál kiszolgáltatja, házi istentiszteleteket tart. A Szentírás és minden református egyházépítő irat, folyóirat terjesztéséről gondoskodik. Kötelessége vallásos ünnepélyek és szeretetvendégségek tartása, illetve rendezése. A gyülekezet életéről és állapotáról rendszeresen beszámol a presbitériumnak, évi jelentést készít, melyet a presbitériummal és a közgyűléssel megtárgyal. Felkarolja az egyházépítő és egyháztársadalmi munkák minden ágát.

c) Ha abban az egyházközségben külön lelkész nincs kinevezve, a katonaságnál, katonai és polgári kórházakban, árvaházakban, öregotthonokban, javítóiskolákban, börtönökben lehetőség szerint egyházi szolgálatot végez.

d) Felel az egyházi törvények és rendelkezések végrehajtásáért. Gondoskodik a jegyzőkönyvek, aranykönyvek, Historia Domus, szolgálati napló, egyházi anyakönyvek, családkönyvek, egyéb nyilvántartások előírások szerinti vezetéséről. A felsőbb egyházi hatóságoktól igényelt jelentéseket pontosan és időben elkészíti. Az anyakönyvekből kérésre egyházi ügyben vagy magánhasználatra kivonatot készít. Az 1895. okt. 1. előtti meglévő anyakönyvekből, mint az állam által elismert okiratokból, magánszemély kérésére vagy hivatalos megkeresésre, hivatalos kivonatot állít ki. Köteles a lelkészi iroda teendőit a szabályzatok értelmében ellátni. Teljesíti az egyházi ügyvitel reá háruló feladatait.

e) Felügyeli az egyházközség intézményeit, ellenőrzi a tisztviselők és alkalmazottak tevékenységét. Az egyházközség presbiterei számára presbiterképzést szervez. Gondoskodik arról, hogy a presbiterek szerezzenek tudomást és vegyenek részt az egyházmegyei vagy körzeti presbiteri és főgondnok/gondnok, valamint az egyházkerületi gondnok konferenciáján.

f) Vezeti az egyházközség szellemi és anyagi életét. Teljesíti az elnöki feladatokat a presbitériumban és az egyházközségi közgyűlésen. Presbiteri gyűlést, egyházközségi közgyűlést lelkipásztor-elnök nélkül tartani nem lehet.

Jelen cikkelyt alkalmazni kell a helyettes lelkipásztorokra is.

19. §. Ha egy egyházközségben több önálló lelkipásztor van, az elnöki feladatok ellátását (a parókusi jog gyakorlását) az egyházközség, illetve a presbitérium belkörűleg szabályozza. Saját gyülekezete területén az önálló lelkipásztor bárhol és bármikor végezhet istentiszteletet. A szolgálatok rendjéről a presbitérium dönt.

20. §. A lelkipásztornak magánéletében a következő elvárásoknak kell eleget tennie:

a) A lelkipásztornak állandó jelleggel az egyházközségében kell laknia.

A lelkipásztor házaspárok esetét külön rendelet szabályozza.

Ha akár hivatalos, akár magánügyei miatt elhagyja egyházközségét, gondoskodnia kell arról, hogy a lelkipásztori szolgálatokban ne legyen fennakadás.

Két napon túl terjedő távolmaradást be kell jelentenie a gondnoknak és az esperesnek, közölve, hogy helyettesítésére nézve milyen intézkedést tett.

Ha ez nem szolgálati ügyben történik, távolmaradása beszámít az évi pihenőszabadságba. A lelkipásztor évenként a törvény által előírt hivatalos szabadságra jogosult. Betegség esetén a helyettesítésről az esperes, a helyettesítés költségeiről az egyházköztség gondoskodik. A beteg lelkipásztornak a betegpénzt a betegbiztosító folyósítja. A tanulmányi célra igénybe vett szabadságot a presbitérium engedélyezi, és az Igazgatótanács hagyja jóvá. A tanulmányi idő alatti helyettesítésről a lelkipásztor gondoskodik, és költségeit a gyülekezettől tanulmányi ideje alatt is folyósított fizetéséből maga állja. A tanulmányi szabadság ideje egy év, ezt rendkívüli esetekben a presbitérium, illetve az Igazgatótanács meghosszabbíthatja. Ugyanez vonatkozik a gyülekezeti szolgálatot külföldön végző lelkipásztorokra is.

Indokolt esetben a lelkipásztor tízévente egyszer legtöbb egy évre fizetés nélküli szabadságot igényelhet. Amennyiben az egy év letelte után nem foglalja el állását, lelkészi minőségét elveszti, és az állás megürül.

b) Lelkipásztori hivatásának mindenben megfelelő életet kell élnie. Mint Krisztus szolgálja, tanúsítson pásztori szeretetet a gyülekezet tagjai iránt. Szolgatársaival éljen testvéri egyetértésben. Munkatársai iránt tisztelettel viselkedjen, segítse és vezesse őket jó tanácsokkal. Családi életével is mutasson példát.

Házasságot hozzá illő, vallásos buzgóságban és a magánéletben példaadó református vagy evangélikus társsal köthet.

c) A lelkipásztor nem gyakorolhat olyan foglalkozást, és nem folytathat semmi olyan tevékenységet, amely szent hivatásának nem felel meg, vagy amely a tanulmányozásban, hivatalos teendői végzésében akadályul szolgálhat, híveivel való viszonyát megzavarhatja. Bármilyen mellékfoglalkozást csak az Egyházmegyei Tanács engedélyével vállalhat. Az így adott engedélyeket az esperes köteles az egyházkerület Igazgatótanácsának bejelenteni. Amennyiben a mellékfoglalkozás egyetemes egyházi érdekből kifogásolható, az Igazgatótanács azt eltilthatja.

A lelkipásztor teljes munkaidejű választott illetve nevesített politikai vagy közigazgatási tisztség vállalása esetén hivatalba lépése előtt az adott lelkipásztori állásáról lemond.

A megüresedett lelkészi állást a hatályban levő törvények szerint betöltik.

A lelkipásztor a 2007. évi 1. jogszabály 8. paragrafus alapján kéri a lelkipásztori jellege fenntartását.

A tisztség lejártá után ismét lelkészi állást kap a vonatkozó egyházi jogszabályok szerint.

d) A lelkipásztornak megjelenésében és öltözködésében a lelkipásztori hivatásnak mindenben meg kell felelnie. Istentiszteleti szolgálatban fekete öltönyt, palástot és a szolgálat jellege szerint süveget kell viselnie.

21. §. A segédlelkész, beosztott és a katekéta lelkipásztor azt a munkát köteles végezni, amelyet számára a presbitérium és a lelkész kijelöl.

22. §. Ha egy helységben több lelkipásztor szolgál – a lelkészjellegű egyéneket, nyugdíjas lelkipásztorokat, beosztott lelkipásztorokat és segédlelkészeket is ide kell számítani –, a hivatalára nézve legidősebb lelkész elnöklethe mellett lelkipásztori kollégiumot alkotnak. A kollégium rendszeresen tanácskozik.

Lelkipásztori kollégiumot alakíthatnak egy-egy kistérség egyházközösségeinek lelkipásztorai is.

B) Az egyházközségi főgondnok és gondnok

23. §. Minden egyházközségben a hitvalló, köztiszteletben álló, egyházi kötelezettségeit buzgón teljesítő presbiterek közül egyházközségi gondnokot kell választani. Hasonló kritériumok alapján, az egyházközség presbitériumának határozata szerint egyházközségi főgondnok is választható. A gondnokot és főgondnokot a presbitérium a maga kebeléből választja.

24. §. Az egyházközség lelkipásztora és főgondnoka (gondnoka) alkotja az egyházközség elnökségét.

25. §. Az egyházközségi főgondnok köteleességei:

- a) a lelkipásztorral együtt képviseli az egyházközségeket aláírási joggal az egyházi és világi hatóságok előtt;
- b) a presbitérium nevében felügyeli az igehirdetést, a vallástanítást és a gyülekezetépítést jó rendjén;
- c) a lelkipásztorral egyetértésben összehívja a presbitériumot és az Egyházközségi közgyűlést;
- d) felügyel az egyházközség összes ingó és ingatlan javaira, és mint a számvizsgáló bizottság tagja, kezelésük ellenőrzésében részt vesz;
- e) lelkipásztor elnöktársával együtt felelős az egyházközség költségvetésének, számadásának elkészítéséért, illetőleg betartásáért, a különféle adók és járulékok befizetéséért;

- f) a lelkipásztorral együtt aláírja a presbitérium határozatait, az egyház-község nevében kiadott szolgálati és egyéb bizonyítványokat, felterjesztéseket.

26. §. Az egyházközségi gondnok kötelességei:

Ott, ahol nincs egyházközségi főgondnok, vagy annak akadályoztatása esetén, végzi az előző cikkelyben felsorolt feladatokat.

Kötelességei:

- a) gondját viseli az egyházközség vagyonának, az ezzel kapcsolatos munkákat időben elvégezteti;
- b) gondoskodik az egyházközség nagy értékű ingóságainak és ingatlanainak kezeléséről;
- c) gondoskodik arról, hogy az egyháztagok az egyház fenntartására szolgáló és a felsőbb hatóságok által megszabott járulékot pontosan befizessék.

Ahol van főgondnok, a gondnok további kötelességeit a presbitérium szabályozza.

27. §. A presbitérium szükség szerint választ egy vagy több vagyonkezelőt, aki(k)nek feladatait, megbízatása(uk) időtartamát és esetleges díjazását az állás szervezésére vonatkozó szabályrendelet állapítja meg.

C) A presbiter

28. §. A presbiter az egyházközség lelki, szellemi és anyagi ügyeinek intézésében, az egyházi önkormányzat gyakorlásában és az egyházi fegyelem fenntartásában közreműködő egyházközségi tisztségviselő. A presbitereket az egyházközség választójogosult tagjai a választhatóság jogával bíró, köztisztületben álló, 25. életévüket betöltött egyháztagok közül választják, akik az istentiszteleteken rendszeresen részt vesznek, úrvacsorával rendszeresen élnek, az egyház munkáiban közreműködnek, az egyház rendtartásait és jogszabályait tisztületben tartják, és tisztességes családi életet élnek.

Kötelességei:

- a) őrködik az igehirdetés, a vallástanítás és a gyülekezetépítés jó rendje fölött;
- b) támogatja a lelkipásztort minden irányban egyházvédő és egyházépítő munkájában;
- c) részt vesz a presbitérium gyűlésein, tanácskozásain és mindenfajta presbiteri továbbképzőn;

- d) közreműködik a presbitérium által alkotott bizottságokban, s külön megbízatások esetén azok teljesítésében eljár;
- e) buzdítja az egyházközség tagjait az egyház iránti kötelességeik teljesítésére, a híveket szeretettel figyelmezteti Isten törvényeinek megtartására, megintí azokat, akik rendetlenül élnek (1Thessz 5,14);
- f) rendszeresen látogatja az egyházközségnek felügyeletére bízott tagjait, különösen az elhagyatottakat, betegeket, a lelkigondozói és missziói munkában a lelkipásztornak segít, látogatásairól a lelkipásztornak jelentést tesz;
- g) mind magán-, mind családi életében az egyház iránti törhetetlen ragaszkodásával, tisztes magaviseletével, az istentiszteleten való buzgó részvétellel, a sákramentumokkal való éléssel az egyháztagok előtt példát mutat.

29. §. Elveszíti tisztségét az a presbiter, aki:

- a) három egymás után következő presbiteri gyűlésen nem jelenik meg, és elmaradását a presbitérium felhívásának kézbesítésétől számított 15 nap alatt nem igazolja;
- b) aki vonakodik a számára kiosztott munkát teljesíteni;
- c) aki elhanyagolja az istentiszteletek látogatását;
- d) aki nem él rendszeresen úrvacsorával;
- e) aki akár házasságkötésénél, akár – vegyes házassága esetén – nemén lévő gyermekeinek református nevelésében és taníttatásában egyházunk kárára jár el.

Ezek a mulasztások és cselekedetek a presbiteri tisztség – presbitériumi vagy fegyelmi határozattal történő – elvesztését vonják maguk után.

30. §. A presbiter az egyházközségtől fizetést nem kaphat. Az egyházközség főállású tisztviselője – kivéve a Kánonban meghatározott eseteket – presbiter nem lehet.

D) A kántor

31. §. Minden egyházközség kántori állást tölthet be pályázat vagy meghívás útján, lehetőség szerint református egyháztaggal, ha az állás anyagi feltételeit biztosítani tudja.

A kántor a lelkipásztor munkatársa a liturgiai szolgálatban, és amennyiben református vallású, hivataltól tanácskozási jogú tagja a presbitériumnak.

32. §. A kántorok képzésének, képesítésének és alkalmazásának rendjét a Romániai Református Egyház kántorképzési és képesítési szabályzata ha-

tározza meg, melynek értelmében a következő fokozatú kántori beosztások léteznek:

- a) Egyházkerületi Kántorképesítő Bizottságtól oklevelet nyert, illetve zeneakadémiai vagy egyetemi végzettség birtokában orgonaművészi, zongoraművészi, egyházzenesi, zenetudósi, karmesteri vagy zenetanári diplomát szerzett. Az utóbbiaknak vállalniuk kell, hogy alkalmazásuk után hat hónapon belül az Egyházkerületi Kántorképesítő Bizottság előtt vizsgát tesznek a szabályzat szerint kötelező, nem zenei jellegű tantárgyakból;
- b) Egyházmegyei Zenei Bizottság előtt oklevelet nyert;
- c) oklevéllel nem rendelkező, ideiglenesen alkalmazott.

Az első esetben a kántort az egyházközségi közgyűlés, a többi esetben a presbitérium választja.

33. §. A kántor kötelességei:

- a) a lelkipásztorral és a presbitériummal jó egyetértésben eljárni;
- b) a gyülekezeti éneklés vezetése minden istentiszteleti alkalom során;
- c) egyházi énekek tanítása, az egyházi zenekultúra ápolása és fejlesztése a gyülekezetben istentiszteleti alkalmakon, vasárnapi iskolában, a konfirmációi előkészítőn és a bibliaórán;
- d) a gyülekezeti énekkar megszervezése, tanítása és vezetése;
- e) a Zsinat által elfogadott énekeskönyv és korálkönyv használata;
- f) az egyházközség tulajdonában lévő hangszerek állagának felügyelete;
- g) zenei áhítatok szervezése;
- h) saját szakképzettségének emelése, továbbképző tanfolyamokon való részvétellel is, amit a gyülekezet anyagilag is köteles támogatni;
- i) öltözete hivatali működésében az alkalomhoz méltó kell legyen;
- j) azokban az egyházközségekben, amelyekben nincs lehetőség a zenei jellegű feladatok teljes körű ellátására, a kántor felkérhető más gyülekezeti teendők végzésére is. Az ilyen teendők végzésére fordítandó napi munkaidőt a presbitérium határozza meg.

A felsorolt kötelességeknek a presbitériummal kötött munkaszerződés részeként, a munkaköri leírásban részben vagy teljes egészében szerepelniük kell. A munkaszerződést a javadalmazás, a pihenőszabadság és más törvényes jogok vonatkozásában a munkatörvénykönyv és egyházi szabályrendeleteink alapján kell megkötni.

E) A diakónus és missziói munkás

34. §. A presbitérium az egyházközség arra alkalmas tagjai közül önkéntes diakónusokat választ. Az önkéntes diakónusok a presbitéri gyűlésen tanácskozási joggal vesznek részt, munkájukról a presbitériumnak és az egyházközségi közgyűlésnek jelentést tesznek.

35. §. Az egyházközségi közgyűlés az egyházi jogszabályokban meghatározott feltételek mellett a diakóniai munkára szakképesített diakónust alkalmazhat.

Munkáját a presbitérium felügyelete és irányítása alatt végzi.

Mind az önkéntes, mind az alkalmazott diakónus megválasztása után a gyülekezet előtt esküt tesz.

A presbitérium felügyelete alatt teljesít szolgálatot a sajátos feladatokat ellátó missziói munkás, akit missziói szervezet, illetve valamely egyházkerület vagy egyházmegye alkalmaz.

F) Az egyházfi

36. §. Az egyházfit a presbitérium választja a templomi rend fenntartásában, az egyházi gyűlések megtartásában, valamint az egyházközségi igazgatásban és vagyonkezelésben való közreműködésre.

Az egyházfi feladatait, valamint tisztségének időtartamát a presbitérium állapítja meg, és tevékenységét ellenőrzi.

Az egyházfi a gyülekezet előtt esküt tesz.

IV. fejezet

Az egyházközségi tisztviselők, tisztségviselők és alkalmazottak választása

37. §. A presbitérium minden évben választói névjegyzéket állít össze, amelyet a lelkészi hivatal két egyező példányban készít el az Igazgatótanács rendelkezései szerint.

A választói névjegyzékbe mindazokat fel kell venni, akik a 12. §. a) pontja értelmében erre jogosultak, és a közteherviselési kötelezettségüknek előző évi december 31-ig esedékes összegét a névjegyzék összeállításáig befizetik.

Azok az egyháztagok, akiket a névjegyzékből hátralékos egyházfenntartói járulék miatt hagytak ki, de a felszólamlási, illetve fellebbezési határidő alatt tartozásukat kifizették, s ezt igazolják, a bizottság, illetve a lelkész jelentése alapján az esperes által a névjegyzékbe hivatalból felvehetők.

A választói névjegyzéket legkésőbb május 15-ig el kell készíteni, és a lelkipásztor és főgondnok, illetve gondnok aláírásával ellátva a lelkipásztori vagy egyházi hivatalban május 15–23. között megtekinthetők. Ugyancsak ez idő alatt lehet a névjegyzék elleni fellebbezést beadni. A fellebbezésről a presbitérium vagy erre a célra kiküldött 5 tagú bizottsága legkésőbb június 3-ig határoz, és határozatait elküldi. A bizottság határozatképességéhez az elnökségen kívül két tag jelenléte szükséges.

Ha a presbitérium vagy annak bizottsága elrendeli valamely választónak a választók névjegyzékébe való felvételét, azt a következő folyószámok alatt folytatólágosan jegyzi be, és a felszólamlás folytán felvett választók jegyzékét a presbitérium, illetőleg annak bizottsága hitelesítő záradékkal látja el. Ha ellenben valamely választók névjegyzékébe felvett tagnak a törlését rendeli el, ezt a választók névjegyzéke 3. rovatába, a határozat keltére és a jegyzőkönyv tételszáma való hivatkozással bejegyzi, amely bejegyzés az elnök aláírásával hitelesítendő. A fellebbezéssel meg nem támadott névjegyzék jogerős.

A választók névjegyzékének mindkét eredeti példányát fel kell terjeszteni az espereshez június 5-ig, ahova június 20-ig fellebbezés adható be. Az esperes az esetleges fellebbezéseket felülvizsgálja, és a választók névjegyzékébe való felvétel megadásáról vagy megtagadásáról legkésőbb június 30-ig végérvényesen határoz.

Az esperes a választók névjegyzékének mindkét példányát az illető év június 30-i keltezésével hitelesíti. Az egyik példányt az esperesi hivatal irattárában megőrzi, a másik példányt pedig az illető egyházközségnek megküldi. A választók hitelesített névjegyzéke jogerős.

Ha érvényes választói névjegyzék valamilyen okból nem volt összeállítható, és erről az esperes hivatalosan meggyőződött, a választói névjegyzékhez kötött eljárás tekintetében az esperes előterjesztésére az egyházmegye gyakorolja a jelen Kánon szerint a választókat megillető jogokat mindaddig, amíg a választók névjegyzéke szabályszerűen el nem készül.

38. §. A választóknak a 12. g. és 37. §. értelmében elkészült névjegyzéke a hitelesítést követő július hónap első napjától a következő év június 30-ig bezárólag érvényes.

39. §. Szavazati joga csak annak van, aki szerepel a választók névjegyzékében. Tőle a szavazati jog meg nem tagadható, amennyiben időközben a 12 és 37. §-ban felsorolt követelményekkel ellentétbe nem került, vagy a református vallásból ki nem tért.

40. §. A lelkipásztort, a kántort, a szakképzett diakónust és a presbiterket az egyházközség választásra jogosult tagjai választják; a főgondnokot és a gondnokot a presbitérium titkos szavazással választja; a többi egyházközségi alkalmazottat a presbitérium alkalmazza és bocsátja el.

41. §. Az egyházközségi főgondnok, gondnok, presbiterek és pótpresbiterek tisztségének betöltésére minden három évben választást kell tartani, figyelembe véve a 42. §. előírásait.

A választás helyét és idejét az egyházközség alakulásakor, valamint a presbitérium feloszlata esetén az esperes, máskor a presbitérium tűzi ki, s a választást megelőzően két vasárnapon, istentisztelet alkalmával a hirdetések rendjén, illetve a helyben szokásos más módon is közhírré teszi, egyzersmind a választás vezetésére egy vagy több bizottságot nevez ki.

42. §. A presbiterek szolgálati ideje 6 év, oly módon azonban, hogy fele részük 3 évenként kilép. Az első választás alkalmával a kilépőket sorshúzás útján kell meghatározni. Később mindig azoknak a helye üresedik meg, akik a hatévi szolgálati időt kitöltötték.

Az egyházközségi főgondnokot, gondnokot és pótpresbitereket 3 évre választják. A pótpresbiterek száma a presbitérium létszámának egynegyede.

43. §. A presbiterek, főgondnokok, gondnokok és pótpresbiterek ciklusuk lejárta után újraválaszthatók.

44. §. Annak a helyébe, aki a 3 évenként tartandó rendszeres választások közötti idő alatt presbiteri tisztségét elveszíti, más egyházközségbe költözik, lemond vagy meghal, az elnökség a pótpresbiterek közül a sorrendben következőt hívja be szolgálatra. A pótpresbiterek közül behívott presbiter szolgálati ideje addig tart, ameddig azé tartott volna, akinek helyére lépett. A presbitériumnak a presbiteri tiszt megüresedését kimondó határozata ellen az Egyházmegyei Tanácshoz, a pótpresbiter behívása ellen a presbitériumhoz lehet fellebbezni.

45. §. A választás istentisztelettel kezdődik, és a szavazás elrendelésétől számított három óra elteltével befejeződik. A választás vezetéséről a választási bizottság kiküldésével az első alakuláskor és a presbitérium feloszlata esetén az esperes, máskor a presbitérium rendelkezik. A szabályszerűen meghirdetett választói közgyűlés az arra jogosult megjelentek számától függetlenül határozatképes.

A választás titkos szavazással, a szavazók neveinek nyilvános feljegyzése mellett, szavazólapokkal történik.

46. §. A szavazás lejártaival a közgyűlés elnöke összesíti és kihirdeti a választás eredményét. A választásról jegyzőkönyvet vezetnek.

Az egyházközség megválasztott főgondnokának, gondnokának, presbite-reinek névsorát a lelkész a jogerőre emelkedést követő vasárnap a délelőtti istentisztelet keretében kihirdeti. A megválasztottak a gyülekezet színe előtt ünnepélyes esküt tesznek.

47. §. Ha a választás ellen az egyházközség választásra jogosult tagja közül valaki panasszal él, és ha a választási jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a választás törvényellenesen folyt le, vagyis:

- a) a választásra kitűzött napot megelőzően két vasárnap nem hirdették ki;
- b) a szavazás nem az érvényes választói névjegyzék alapján történt;
- c) a szavazás nem volt titkos,

az egyházmegye elnöksége a választást megsemmisíti, és 15 napi határidővel új választást rendel el.

A választási eljárás vagy valamelyik presbiter megválasztása elleni fellebbezés a választás napját követő 15 nap alatt adható be a presbitérium lelkész-elnökéhez, aki azt a legközelebbi rendkívüli ülés elé terjeszti, és a presbitérium esetleges észrevételeivel együtt 8 napon belül az espereshez juttatja. A fellebbezésről az Egyházmegyei Tanács dönt.

V. fejezet

A presbitérium

48. §. A presbitérium az egyházközség szervezeti, lelki és erkölcsi életét kormányzó és felügyelő testülete.

A presbiterek számát az Egyházmegyei Közgyűlés 6 évenként állapítja meg úgy, hogy az 4-nél kevesebb és 36-nál több nem lehet. Az egyházközség pótpresbitereket is választ, akiknek száma a választott presbiterek számának 1/4 része. A presbitériumnak hivatalból tagja az egyházközség minden önálló lelkipásztora.

Tanácskozási jogú tagja minden pótpresbiter, a kántor, a gyülekezet területén működő vallásánár, katekéta, az IKE elnöke, a nőszövetség elnöke és az egyházközség más szolgálattevője is.

49. §. A presbitérium legalább negyedévenként ülésezik.

Évente legalább két olyan presbiteri gyűlést kell tartani, amely főleg miszsiói, diakóniai és vallásos nevelési kérdésekkel foglalkozik. Ezeken vagy külön gyűléseken presbiterképzés vagy továbbképzés is helyet kell kapjon.

Rendkívüli presbiteri gyűlést kell tartani az egyház előjáró testületeinek meghagyására, vagy ha a presbitérium legalább egynegyede azt írásban kéri.

A presbiteri ülések nyilvánosak, de az elnökség vagy a jelenlevők egyharmadának kívánságára zárt ülést kell tartani.

E gyűlések megtartásáért a lelkipásztor, a főgondnok és a gondnok személyesen felelős.

50. §. A presbiteri gyűlés elnöke a parókus lelkipásztor és a főgondnok (gondnok).

A parókus lelkipásztor halála vagy akadályoztatása esetén a presbiteri gyűlés összehívásáról és vezetéséről az esperes rendelkezik. A második lelkipásztor nem veszi át automatikusan a parókusi jogot. Az esperes által összehívott presbiteri gyűlés dönt az egyházközség további kormányzásáról.

51. §. Minden gyűlésre a presbitérium tagjai a gyűlés helyét, idejét és napirendjét tartalmazó meghívót küldenek legalább 3 nappal azelőtt. A gyűlésről jegyzőkönyvet kell vezetni.

A meghívón nem közölt vagy önálló indítványok csak a jelen levő presbiterek többségének hozzájárulásával tárgyalhatók.

52. §. Érvényes határozat hozatalához a presbitérium választott tagjainak fele jelen kell legyen. Ha ennyien másodszori meghívásra sem jelennek meg, akkor a jelenlevők határoznak.

53. §. A gyűlést éneklés után az elnöklő lelkipásztor bibliaolvasással és imádkozással nyitja meg, és az Úr imádságával és áldással zárja.

A határozathozatal kézfelemeléssel, titkos szavazással vagy név szerinti szavazással történik. A szavazásban a presbitérium minden jelen lévő tagja köteles részt venni.

Kézfelemeléssel szavaz a presbitérium a közteherviselésre vonatkozó határozatok esetében.

Titkos szavazást kell elrendelni személyi kérdésekre vonatkozó határozathozataloknál (például állások betöltése, fegyelmi ügyek vagy a presbitérium valamelyik tagját személyesen érintő ügyek), ha azt az elnökség vagy a jelen lévő presbiterek fele kéri.

Név szerinti szavazást kell elrendelni vagyoni ügyekben a következő esetekben:

- a) ingatlan szerzésénél, elidegenítésénél és bérbeadásánál;
- b) kölcsön felvételénél, tőkepénz kihelyezésénél;
- c) visszterhes szerződés kötésénél;
- d) perek indításakor és fellebbezésekor.

A név szerinti szavazásnál a határozat mellett és ellene szavazók nevét jegyzőkönyvbe kell foglalni.

54. §. Minden ülésről pontos és kimerítő jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyet az elnökség, a jegyző és a gyűlés megalakulásakor megnevezett két presbiter hitelesít.

Ha a jegyzőkönyvet az ülés végén nem olvasták fel, a következő ülésen fel kell olvasni, megtörténtét pedig jegyzőkönyvbe kell foglalni.

Jegyzőjét a presbitérium szabadon választja. A jegyzőkönyvet az elnök nem vezetheti.

55. §. A presbitérium határozata ellen, annak meghozatalát, illetve a kézbesítés napját követő 15 nap alatt az Egyházmegyei Tanácsnál lehet fellebbezni. A fellebbezést a lelkeszi hivatalhoz kell beadni, amely azt haladéktalanul, de legtöbb 5 napon belül felterjeszti. A fellebbezés kivizsgálása idején a megfellebbezett határozat végrehajtása halasztást nyer.

56. §. A presbitérium feladatai:

a) Istentisztelet:

Órködik afelett, hogy minden istentiszteleten, keresztelés, úrvacsoraosztás, konfirmáció, esketés, temetés alkalmával, általában egyházi ünnepi alkalmakkor az egyházközség tagjai részéről mindenek egyházi kánonunk szerint, ékesen és jó renddel történjenek; vigyáz arra, hogy az istentiszteleti helyet az egyháztól idegen (az egyházalkotmányunk második szakasza szellemének ellentmondó) célra ne használják.

b) Ünnepek megtartása:

Felügyel arra, hogy a vasárnapot és ünnepeinket az egyházközség tagjai hűségesen és illendően megtartsák, és ebben példamutatóan elől jár.

c) Lelkigondozás és egyházfegyelem:

Órködik a gyülekezeti élet Szentírás és hitvallásaink szerinti tisztasága felett. Védi egyházunk tagjait minden tévtanítással szemben. Törekszik a Krisztus szerinti életfolytatás megvalósítására az egyházközség tagjainak életében. Ismétlődő tévelygések és vétségek esetében a pásztori intés után gyakorolja az egyházfegyelmet.

d) Hitoktatás és vallásos nevelés:

Gondoskodik a gyermekek és az ifjak vallásos neveltetéséről, és biztosítja ehhez a megfelelő körülményeket. Támogatja az egyházközség területén az iskolai vallásoktatást.

e) Szeretetszolgálat:

Megszervezi és irányítja a szeretetszolgálatot, diakóniai bizottságokat, támogatja mindazokat a kezdeményezéseket és intézkedéseket, amelyek az árvák, özvegyek, betegek, öregek, szegények, fogyatékosok, magányosok és más nyomorúságban lévők megsegítésére irányulnak.

f) Misszió:

Az egyházközségben folyó missziói tevékenységekre felügyel, és azokat támogatja. Gondoskodik a missziói munkák anyagi támogatásáról, a missziói célokat szolgáló önkéntes adakozás fenntartásáról, a legátusok számára való egyházközségi adománygyűjtésről. Megszervezi, felügyeli, támogatja, képviselője által irányítja azokat a belmissziói egyesületeket, bizottságokat és szövetségeket (IKE, Református Nőszövetség, bibliakörök, cserkészlet stb.), amelyeknek célja a hívek lelki, erkölcsi életének előmozdítása és ápolása. Megszervezi és felügyeli az egyházi iratterjesztést.

g) Az egyház szabadságának védelme:

Felügyel arra, hogy az egyházközség törvényben biztosított szabadsága, az egyház érdeke sérelmet ne szenvedjen. Az esetleg tapasztalt sérelmet az egyházmegyének jelenti.

h) Egyházszervezés:

Az egyházközséget presbiteri körzetekre osztja, és azokban a presbiteri feladatok ellátásáról gondoskodik.

Az egyházközségnek több egyházközségre vagy parókiális körre való megosztása esetében egyházközségi szinten határoz és intézkedik.

i) Egyházközségi szolgálatok megszervezése:

Határoz az egyházközségi tisztségek szervezéséről, a munkaszerződések és munkaköri leírások, díjlevelek kiállításáról, a szervezett állások betöltésének feltételeiről.

j) Örökség, adomány, alapítvány elfogadása:

Határoz az egyházközség kezelésére bízott alap vagy alapítvány, örökség, hagyaték, adomány elfogadásáról.

k) Ingó és ingatlan javak kezelése:

Az egyházközség ingó és ingatlan javait, valamint a kezelésére bízott alapítványokat és alapokat nyilvántartja, kezeli, jövedelmeztet, és azokról pontos leltárt vezet. Gondoskodik az egyházközség ingatlan vagyonának, külö-

nösen épületeinek sértetlenségéről és karbantartásáról; örködik afelett, hogy egyházi és templomi kegyzsereket el ne idegenítsenek, vagy le ne foglaljanak, és jó karban, pontos nyilvántartás szerint őrizzenek.

l) Határoz az egyházközség vagyonának elidegenítése, megterhelése, hosszú távú bérbeadása, új vagyontárgyak szerzése, kölcsön felvétele ügyében;

m) Költségvetés és pénzkezelés:

Az egyházközség költségvetését évenként elkészíti és jóváhagyás után végrehajtja. Gondoskodik az egyházfenntartói járulékok, egyházi közterhek megállapításáról és azok begyűjtéséről. Gondoskodik a központi járulékok és a nyugdíjjárulék időben való kifizetéséről. Pénzügyi bizottságot szervez, mely az egyházközség elnökségének közreműködésével az egyházközség pénzforgalmát legalább félévenként számba veszi, jegyzőkönyvezi és a számbavétel eredményeiről a presbitériumnak beszámol.

Az egyházmegye rendelkezései szerint kitűzött időben egyházmegyei felülvizsgálatra terjeszti költségvetését és számadását, valamint évenkénti vagyonszállítási jelentését.

n) Épületekről és temetőről való gondoskodás:

Köteles gondoskodni istentisztelet végzésére alkalmas helyiségről és megfelelő lelkészi lakásról.

Gondoskodik arról, hogy az egyházközséghez tartozó híveknek halottjaik eltemetéséhez alkalmas temetőhely álljon rendelkezésükre. A tulajdonában levő temető használatáról szabályrendeletet alkot. Gondoskodik a temetőben levő történelmi értékű sírok és a lelkipásztorok sírjainak védelméről és gondozásáról.

o) Harangozás:

Felügyeli a harangozást, alkalmi harangozásért díjat állapíthat meg.

p) Adminisztráció, iratkezelés:

Az egyházközségnek bélyegzőt készíttet. Biztosítja az egyházközségi levéltár és irattár épségét és jó rendjét; a parókialis könyvtár megőrzését és gyarapítását.

r) Bizottságok:

A felmerülő feladatok megoldására bizottságokat alakít vagy meghatározott feladatkörben eljáró tisztviselőt vagy megbízottat választ.

s) Felsőbb utasítások végrehajtása:

A felsőbb egyházi testületek rendelkezéseit végrehajtja, és mindazokat az egyházközségi jogokat gyakorolja és a kötelességeket teljesíti, amelyeket az egyházi Kánon egyes tisztségviselők hatáskörébe nem utal.

t) Képviselet:

A hatóságok előtt képviseli az egyházközséget az elnökség útján.

Az Egyházmegyei Közgyűlésre képviselőt választ (lásd 7. §).

Megválasztja a felsőbb egyházi hatóságok és képviseleti testületek mindazon tagjait és tisztségviselőit, akiknek választását a Kánon az egyházközség jogkörébe utalja.

57. §. Az egyházközség megosztása esetén a presbitériumnak kötelessége a lélekszám figyelembevételével az új egyházközség határait kijelölni. Az Egyházmegyei Közgyűlés meghatározza az új presbitérium létszámát. Az új egyházközség területén lakó presbiterek az új presbitérium tagjaivá válnak, a pótpresbiterek pedig presbiterré lépnek elő. A fennmaradó helyekre időközi választást kell tartani. Ezt követően kerül sor a lelkipásztor választására.

58. §. A következő esetekben a presbitérium határozata csak az alábbi felsőbb egyházi hatóságok jóváhagyása után válik jogerőssé:

Egyházmegyei és Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyásával:

- a) az egyházközségnek több önálló egyházközségre osztása;
- b) az egyházközség addigi egyházmegyei beosztásának megváltoztatása;
- c) egyházközségi intézmények létesítése, illetve meglévők megszüntetése;
- d) templomok és épületek, egyházi műtárgyak, muzeális és történelmi értékű tárgyak elidegenítése és átalakítása. Ezek javítása, átalakítása vagy lebontása csak egyházi és állami hatóság előzetes engedélye alapján végezhető.

Egyházmegyei Tanács és az Igazgatótanács jóváhagyásával:

- e) új állások szervezése, ezek javadalmazásának megállapítása, a meglévő állások változtatása, megszüntetése;
- f) jelentősebb építkezések.

Egyházmegyei és Egyházkerületi Elnökség jóváhagyásával:

- g) ingatlan szerzése, elidegenítése vagy megterhelése, illetve nagy értékű leltári tárgyak elidegenítése;
- h) egy évnél hosszabb időre felvett és az egyházközség évi költségvetése végösszegének egynegyed részét meghaladó kölcsön felvétele;
- i) alapok vagy alapítványok elfogadása: meghatározott céllal vagy kikötéssel tett ajándékozás, örökség vagy adomány elfogadása.

A g) pont esetében a nagy értékű leltári tárgy jellegét az egyházmegyei és az egyházkerületi elnökség határozza meg.

Az e-i) pontok esetében a jóváhagyott presbitériumi határozatot az Egyházmegyei Tanács és Elnökség az Egyházmegyei Közgyűlés elé, az Igazgatótanács és az Egyházkerületi Elnökség az Egyházkerületi Közgyűlés elé terjeszti megerősítés végett.

59. §. A presbiterek személyes felelősséggel tartoznak az egyházat ért minden olyan kárért, amelyet a presbitérium ténykedése vagy mulasztása okozott. Ez a kártérítési kötelezettség nem érinti sem azokat, akik a káros vagy hátrányos intézkedésben nem vettek részt, sem azokat, akik az illető határozatot vagy intézkedést ellenezték, ha a jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a határozat ellen szavaztak, vagy ha a határozatot hozó ülésről igazoltan távol voltak, vagy szót emeltek a kárt okozó hanyagság ellen.

60. §. Ha a presbitérium törvényellenesen vezeti az egyházközség ügyeit, ha a felsőbb egyházi hatóságok rendelkezéseit nem hajtja végre, vagy azok végrehajtását megtagadja, ha az egyházközség jólétét vagy fejlődését, lelki életét akár hitvallási-erkölcsi, akár gazdasági tekintetben veszélyeztető határozatot hoz, az Egyházmegyei Közgyűlés az esperes megokolt előterjesztésére kimondhatja az illető határozat megsemmisítését és a presbitérium felosztatását.

Felosztatása esetén a presbitérium új tagjainak megválasztásáról az esperes azonnal intézkedik. Az egyházközség ügyvitelére a választás megtörténteig az Egyházmegyei Elnökség a helyi viszonyok figyelembevételével ideiglenes vezetőséget alakít, vagy valamelyik szomszéd egyházközség presbitériumának ad megbízást.

Ha a gyülekezet a felosztatott presbitérium helyére nem akar újat választani, vagy ha a megválasztottak az ügyek rendes vitelét megtagadják, az ügyvitel az Egyházmegyei Elnökség fenti rendelkezése szerint marad a legközelebbi Egyházmegyei Közgyűlésig.

VI. fejezet

Az Egyházközségi Közgyűlés

61. §. Az Egyházközségi Közgyűlés az egyházközség legfőbb határozathozó testülete. Az Egyházközségi Közgyűlést az egyházközség összes választójogosult tagja alkotja.

Az Egyházközségi Közgyűlés elnöksége a presbitérium elnöksége, jegyzője pedig a presbitérium jegyzője.

62. §. A választói közgyűléseken kívül, legalább évenként egyszer rendes Egyházközségi Közgyűlést kell tartani, amely megvitatja az egyházközség életéről, feladatairól, a presbitérium, különféle gyülekezeti, missziói szervezetek életéről, a diakóniai munkák helyzetéről és a katekézisiról szóló jelentéseket.

Az Egyházközségi Közgyűlés megvitatja továbbá a presbitériumnak azokat a határozatait, amelyek:

- a) ingatlan vagyon szerzésére, elidegenítésére, megterhelésére;
- b) egyházmegyei és egyházkerületi jóváhagyás alá tartozó kölcsön felvételére;
- c) rendes egyházi teherviselésre, esetleg új intézmények és építkezések miatti rendkívüli egyházi teherviselésre vonatkoznak.

Az e tárgyakra vonatkozó presbitériumi határozatot az Egyházközségi Közgyűlés hozzájárulásával együtt kell jóváhagyásra felterjeszteni a felsőbb egyházi testületekhez.

Az egész egyházközség lelki életét alapvetően érintő kérdésekben az egyházmegye elnöksége rendkívüli Egyházközségi Közgyűlést hívhat össze, amelyen az egyházmegye esperese vagy megbízottja elnököl. Ezt azonban a lelkeszi hivatallal előzőleg közölni kell.

A gyűlésről felvett jegyzőkönyvet az Egyházmegyei Tanács megtárgyalja, s határozathozatalával együtt felterjeszti az Igazgatótanácshoz.

63. §. Az Egyházközségi Közgyűlés összehívása a közgyűlést megelőző két vasárnap szószéki meghirdetés által történik. Az így összehívott közgyűlés a megjelentek számától függetlenül határozatképes. A közgyűlés rendjére, a határozathozatalban való részvétel kötelező voltára, a feloszlásra, a jegyzőkönyvre vonatkozólag a presbitéri gyűlésekre nézve megállapított szabályok kötelezőek. A választói közgyűlés határozathozatalára a választási szabályzatok érvényesek. Más természetű kérdésekben a közgyűlés viszonylagos szótöbbséggel határoz.

Tartalom

Előszó.....	5
A Romániai Református Egyház Alkotmánya (Statútum)	7
I. fejezet. Általános rendelkezések.....	7
II. fejezet. Szervezeti felépítés.....	8
III. fejezet. Kormányzati és ellenőrző testületek	9
IV. fejezet. Az egyház tisztségviselői.....	11
V. fejezet. Az egyház intézményei	12
VI. fejezet. Az anyagi alapok.....	13
VII. fejezet. Az egyházfegyelem	13
VIII. fejezet. Az alkotmányos védelem	14
IX. fejezet. Záró rendelkezések.....	15
Statutul Bisericii Reformate din România	16
CAP. I Dispoziții generale.....	16
CAP. II Structura organizatorică.....	17
CAP. III Organele de guvernare și control	18
CAP. IV Personalul bisericii	20
CAP. V Instituțiile bisericești	21
CAP. VI Baza materială	22
CAP. VII Disciplina bisericească	22
CAP. VIII Protecția constituțională	23
CAP. IX Dispoziții finale	24
Romániai Református Egyház szervezetéről és kormányzásáról	
2006. évi 1. jogszabály (módosított és kiegészített jogszabály)	26
Első rész. Az egyházközség	26
Második rész. Az egyházmegye	51
Harmadik rész. Az egyházkerület.....	65
Negyedik rész. Az országos egyház.....	78
Záró rendelkezés	83
Függelék a 2006. évi 1. jogszabályhoz.....	84
A Romániai Református Egyház Fegyelmi szabályzata	
2006. évi 2. jogszabály (módosított és kiegészített jogszabály)	85
Bevezető.....	85
Első rész. Az egyház fegyelmezési hatalma	85
Második rész. Az egyház fegyelmi testületei	86
Harmadik rész. Egyházi békéltetés.....	92
Negyedik rész. Fegyelmi ügyek.....	93
Ötödik rész. Fegyelmi eljárás.....	95
Hatodik rész. Különleges szabályok a fegyelmi eljárásban	104